

A mig camí de la remuntada

El Llagostera salva un punt contra el Nàstic gràcies a una acció de Natalio
La victòria de l'Osca a Oviedo complica una mica més les opcions de permanència
Els blaugrana van tenir ocasions per guanyar al tram final

A mig camí de la remuntada

RAMON RIBAS PALAMÓS

Un punt més, però una jornada menys. I, tal i com estan les coses, insuficient per l'agònica lluita en què està immers el Llagostera. Resten set partits, set autèntiques finals per escapar de les places de descens, i en aquesta lluita a contrarellotge per fugir del pou, els d'Alsina van sumar un empat que segueix alimentant el somni de la salvació. Ara, el punt sumat ahir davant el Nàstic s'haurà de fer bo

dissabte vinent a l'Alcoraz davant un rival directe com l'Osca, que amb la seva victòria d'ahir a Oviedo va fer un flac favor als gironins. Els blaugrana estan fent una notable segona volta, van plantar cara a tot un candidat a l'ascens... però no en fan prou. La victòria a Osca és innegociable.

Va ser un partit d'allò més vibrant i emocionant. L'ambient de rivalitat i les males relacions institucionals, gens amagades entre totes dues directives, sense anar més lluny el president grana, Josep Maria Andreu, va veure el partit al costat dels seus aficionats i no a la llotja de l'estadi, es va fer palesa i també damunt el rectangle de joc. Els jugadors van disputar un duel d'allò més intens i d'agressivitat esportiva, una circumstància lògica i comprensible tenint en compte els interessants objectius de gironins i tarragonins. Uns es volen salvar, els altres, pujar a Primera.

Sota càntics com "Sou quatre gats", "a Segona B, a Segona B" o "l'any que ve tornareu al futbolí", a banda de recordar a Querol, ex del Nàstic, que no oblidem el canvi de samarreta després d'aquell polèmic play-off, va arrencar el partit. Va ser començar i la pluja que havia acompanyat l'escalfament va aturar-se. Era el torn per al futbol i el duel entre gironins i tarragonins va començar amb molta intensitat. El domini i la possessió de la pilota en els primers compassos del partit va ser per als locals amb, això sí, tímides arribades a les immediacions de Reina com una falta picada per Pitu per una falta comesa de Suzuki a Natalio que Mossa va desviar a córner i un xut d'Imaz des de la frontal que va marxar als núvols. La primera arribada dels visitants es va fer esperar, no va ser fins al minut 21 quan un córner servit des de la dreta de René va anar a parar a l'interior de l'àrea on Tejera va etzibar un xut amb molta intenció i perill però el llagosterenc Edu Oriol va refusar el perill. Al minut 18, el davanter i capità dels d'Alsina, Juanjo Expósito, va haver d'abandonar momentàniament el rectangle de joc per un fort trauc al cap que li sagnava en abundància i després de set minuts de rebre atencions a la banda, el golejador va tornar a entrar.

El joc anava d'un costat a l'altre però les ocasions no eren manifestes de gol. El duel entre catalans s'havia igualat i s'imposava el respecte. Al minut 27, una assistència de Suzuki va acabar amb la pilota als peus de Palanca i el xut del grana des del balcó de l'àrea el va atrapar sense problemes el gadità René. Amb Imaz i Querol oberts a les bandes, el pla d'Alsina era trobar profunditat per alimentar de pilotes els dos homes més avançats, però ni Juanjo ni Natalio no sabien quin tacte tenia la pilota perquè pràcticament no l'havien tocada. La primera part arribava a la seva fi sense aparent perill cap a les porteries de René i Reina, però, al minut 34, una vaselina de Naranjo va estar a punt d'acabar al fons de la xarxa dels locals. René, que va sortir a buscar el davanter visitant al llindar de l'àrea, va veure com, afortunadament, l'esfèrica marxava fregant el pal dret de la porteria blaugrana. La primera part va finalitzar amb un intercanvi de cops molt semblant i màxima igualtat com

reflectia l'empat sense gols a l'elèctronic.

No hi va haver rècord d'espectadors. Si en el darrer partit davant el Bilbao Athletic van ser 3.156, els seguidors que es van apropar a l'estadi Palamós-Costa Brava, ahir la xifra va ser sensiblement inferior amb 2.119 persones, d'aquests, aproximadament unes 300 eren del Nàstic de Tarragona. La segona part no va començar gens bé pels interessos dels gironins, després de dos avisos dels visitants, Naranjo i Aníbal. Aquests dos davanters es van associar a la perfecció i, al minut 51, una combinació entre ells dos pel costat dret va acabar amb una pilota a l'interior de l'àrea, on Naranjo va rebre la pilota via Aníbal i d'un col·locat xut amb l'exterior del peu dret va superar René.

Al Llagostera no li quedava més remei que copiar la darrera actuació a casa, la de la remuntada davant el Bilbao Athletic. Pocs minuts després de la clatellada de Naranjo, Alsina va moure fitxa i va entrar Ríos Reina per Querol, el reusenc i ex del Nàstic va marxar del rectangle de joc havent d'escoltar per part dels aficionats de l'"Orgull Grana" el càntic de "Querol a Segona B".

Natalio surt al rescat

Natalio surt al rescat i empat. La força irreductible dels llagosterencs va tornar a aflorar. La paraula rendició no existeix en el diccionari del Llagostera i els d'Alsina amb el 0 a 1 van començar a creure-hi, en aplicar-se cap a una remuntada que hauria estat èpica. Al minut 17, una centrada d'Edu Oriol la va rematar al segon pal Natalio, un pèl forçat i amb poc angle per fer pujar l'empat a un a l'elèctronic.

L'empenta del jugador número 12 a punt va estar de convertir el 2 a 1 en una realitat. Dos minuts després de l'empat a un, una passada en profunditat de Ríos Reina va acabar rematant-la Natalio fora. El Llagostera vivia els seus millors moments i el Nàstic ho passava malament davant la pressió blaugrana. Els gironins s'estaven cruspint els tarragonins i era el moment idoni per començar l'operació remuntada. En plena tramuntanada gironina, una jugada extraordinària de José Carlos que va marejar fins a l'extenuació el seu marcador va acabar amb dues boníssimes ocasions per als locals, però ni Benja primer ni Natalio després van poder superar Reina. Un voler i no poder.

Els últims instants del partit van ser frenètics, amb un Llagostera bolcat a l'àrea de Reina però, tot i els esforços, les ocasions no van aparèixer per part del conjunt entrenat per Oriol Alsina. Dissabte vinent, si no es guanya per primera vegada a fora, davant un rival directíssim com l'Osca, la salvació començarà a agafar tons utòpics. Però mentre hi ha vida, hi ha esperança.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/ue-llagostera/2016/04/24/mig-cami-remuntada/779480.html?utm_source=rss